

РЕШЕНИЕ

№ 26907

гр. София, 12.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1446** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Столична община срещу Заповед № 18-13644-05. 12. 2023 г. на Началника на служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - [населено място], с която е отказано изменение в кадастрална карта и кадастралните регистри /КККР/ на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед № РД-18-53/23. 11. 2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в отстраняване на грешка в границите на поземлен имот с идентификатор 68134.508.1216, като се отрази поземлен имот с идентификатор № 68134.508.31, съответстващ на частта от бивш имот пл. № 4, отчужден от наследниците на Н. А. Г. и поземлен имот с идентификатор № 68134.508. 29, представляващ оставащата част от бивш имот пл. № 4.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорваната заповед, поради което се иска нейната отмяна.

Ответната страна - Началникът на СГКК - [населено място], редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В представено писмено становище оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да потвърди издадената заповед.

Заинтересованите страни: Х. П., В. П., Е. В., Л. С., М. М. и Г. Г., редовно призовани, не се явяват, не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

Заинтересованата страна М. Г. се представлява от адв. С., която оспорва жалбата и

моли за нейното отхвърляне.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е иницирано по заявление рег. № 01-305027-31. 05. 2023 г. от Столична община, район „С.“ за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри за поземлени имоти с идентификатори 68134.508.5160, 68134.508.1216.

Изменението се изразява в отстраняване на грешка в границите на поземлен имот с идентификатор 68134.508.1216, като се отразява поземлен имот с идентификатор 68134.508.31, съответстващ на частта от бивш имот пл. № 4, отчужден от наследниците на Н. А. Г. и поземлен имот с идентификатор № 68134.508.29, представляващ оставащата част от бивш имот пл. № 4. Изменението се извършва по скица-проект № 15-680334 от 23. 06. 2023 г., документи за собственост, данни за извършено отчуждаване на имота и съгласно проект на правоспособно лице по ЗКИР.

Заинтересованите страни са уведомени за образуваното административно производство, като съгласно чл. 34, ал. 1 и 3 от АПК им е предоставена възможност в 7-дневен срок да направят възражение по заявеното изменение и да представят доказателства. С възражения наследниците на Н. А. Г. – Х. П., В. П. и Л. С. са възразили срещу изменението на границите на имота им, като са посочили, че проведената отчуждителната процедура не е изпълнена и отчуждената част от бивш имот пл. № 4 не е тяхна собственост, а не на Столична община, а тяхна. В подкрепа на своите твърдения са представили доказателства – НА № 55, том XIV, дело 1250 от 1919 г.; НА № 104, том VIII, дело 1565 от 1927 г. и НА № 197, том VI, дело 1416 от 1927 г. и скица от 18. 07. 1965 г.

Въз основа на така проведеното административно производство, на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, началникът на СГКК - [населено място] е издал оспорената Заповед № 18-13644-05. 12. 2023 г. на Началника на служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - [населено място], с която е отказано изменение в кадастрална карта и кадастрални регистри /КККР/ на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед № РД-18-53/23. 11. 2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в отстраняване на грешка в границите на поземлен имот с идентификатор 68134.508.1216, като се отрази поземлен имот с идентификатор № 68134.508.31, съответстващ на частта от бивш имот пл. № 4, отчужден от наследниците на Н. А. Г. и поземлен имот с идентификатор № 68134.508. 29, представляващ оставащата част от бивш имот пл. № 4.

Поисканото от жалбоподателя изменение на КККР е отказано, като е прието, че е налице спор за материално право.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е от лице, което има правен интерес от оспорването, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от надлежно оправомощен административен орган, в кръга на неговата материална компетентност, съгласно чл. 54, ал. 4 от ЗКИР.

При издаването на обжалвания акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложения към него писмени доказателства, както и е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл. 54, ал. 4, изр. второ от ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението са индивидуализирани с граници и идентификатор. На основание чл. 26, ал. 1 от АПК административният орган е уведомил надлежно за започналото пред него административно производство заинтересованите лица. Предоставяна е възможност на страните за запознаване с приложенияте към преписката доказателства и за изразяване на становище и възражения, в съответствие с изискванията на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК. Административният орган не е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК. Актът е издаден при пълно изясняване на относимите към спора факти и обстоятелства, и след обсъждане на възраженията на заинтересованите страни.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и нарушения на материалния закон.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 51 ал. 1 от ЗКИР, кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; 2. непълноти или грешки и т. 3 явна фактическа грешка. Процесната заповед е постановена при действието на чл. 54 ал. 2 от ЗКИР, съгласно която когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. При необходимост съдът може да възложи на вещо лице, правоспособно по кадастър, изработване на комбинирана скица с координати на граничните точки. Влязлото в сила съдебно решение, придружено от проект за изменение, изготвен от правоспособно лице по кадастър, е основание за изменение на кадастралната карта по реда на чл. 53а, т. 1.

Исканото изменение в конкретния случай попада в хипотезата на чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР - при непълнота или грешка в одобрената КККР, поради което за одобряването му не трябва да има спор за материално право между собствениците и носителите на ограничени вещни права върху недвижимия имот - предмет на изменението, по аргумент от чл. 54, ал. 1 и ал. 2 от ЗКИР.

Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Наличието на спор за материално право следва да бъде преценявано от СГКК във всеки конкретен случай и представлява основание да се откаже одобряването на проекта за изменение на КК.

Непълноти или грешки по смисъла на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. За да е налице непълнота или грешка по смисъла на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, е необходимо данните за недвижимите имоти в КККР да не отговарят на действителното им състояние към момента на одобряването им. Източници на данни за границите на имотите към релевантния момент са предвидените в чл. 43, ал. 1, т. 5 от ЗКИР със съответния приоритет; като съществуващите на място материализирани граници са с приоритет пред тези по кадастрални планове и описани в документи за собственост при установяването на граници за създаване на КККР.

В случая правилно е преценено, че исканото изменение обективира наличието на спор за материално право. При спор за границите на имотите между заявителя и заинтересованите лица във връзка с поземлен имот с идентификатор 68134.508.1216, се обосновава извод за наличие на хипотезата на спор за материално право, на каквото правно основание е издадена оспорената заповед. Този спор следва да се разреши по правилата на исковия граждански процес. Следва да се отбележи, че спор за материално право е налице не само при висящ съдебен процес по вещно дело, но и когато твърденията на страните относно определено субективно материално право са противопоставени, както е в настоящия случай.

Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имота и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. Липсата на такова съгласие може да бъде запълнена само от влязло в сила съдебно решение за установяване на правата им, но не и чрез други способи или обстоятелства.

В административното производство е недопустимо да се решават спорове за материално право между страните. Недопустимо е и разрешаването му в съдебно административно производство, образувано по оспорване на заповед за изменение на КKKP. С оглед на това, в чл. 54 ал. 2 от ЗКИР изрично е посочено, че когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Изменението преди разрешаване на спора е недопустимо. /Решение № 5952 от 09. 05. 2018 г. по адм. д. № 14164/2017 г., II отд. на ВАС/.

Не се спори между страните, а и се установява по делото, че преди влизане в сила на кадастралната карта, е започнала отчуждителна процедура за 210 кв.м. от поземлен имот с идентификатор 68134.508.1216 от КKKP /бивш имот пл. № 4/, собственост на Н. А. Г., за което е издаден отчуждителен протокол № 19/ 21. 09. 1970 г. /л. 102 от делото/.

В хода на съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които сочат наличие на разногласия между заявителя и заинтересованите лица относно част от поземлен имот с идентификатор 68134.508.1216, като спорен е въпросът дали е проведена отчуждителната процедура по част от посочения имот. Този спор се явява преюдициален спрямо административното производство за отстраняване на грешки в кадастралната карта и административният орган е бил длъжен да изчака разрешаването му по съдебен ред. Като е издал заповед на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, с която е отказал заявеното изменение на кадастралната карта същият е постановил материално законосъобразен акт, който не следва да бъде отменян.

Възражението на оспорващото лице, че в настоящия случай заинтересованите страни не се легитимират като собственици на част от имот с поземлен имот с идентификатор 68134.508.1216, тъй като за същия е проведена отчуждителна процедура, е неотносимо в това производство. Това е така, тъй като при изменение на твърдяна непълнота и грешка се преценява само действителното положение, а изложеното възражение относно отчуждителното действие е възражение по собствеността, което е относимо в рамките на спора за собственост, който би следвало да се разреши и е още едно потвърждение за наличието на спор за материално право /Решение № 2962/ 25. 02. 2020 г. на ВАС по адм. д. № 7831/2019 г.; Решение № 1451/ 3. 02. 2021 г. на ВАС по адм. д. № 8330/2020 г./.

Наличието на две взаимно изключващи се претенции за принадлежност на правото на собственост обосновава извод за наличие на хипотезата

на спор за материално право, който спор следва да се разреши по правилата на исковия граждански процес.

По изложените доводи съдът приема, че процесната заповед на Началника на СГКК - С. е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на материалноправните и процесуалноправните разпоредби на ЗКИР, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото, направеното от пълномощника на заинтересованата страна М. Г. искане за присъждане на разноси следва да бъде уважено, като жалбоподателят бъде осъден да заплати на М. Г. направените разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева, което е в рамките на законовия минимум, установен в разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/ 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По посочените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, Второ отделение, 53-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Столична община срещу Заповед № 18-13644-05. 12. 2023 г. на Началника на служба по геодезия, картография и кадастър - [населено място].

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. Г. направените разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ на страните преписи от решението.